

тискание-то на кое то запослѣдва изгубвание-то на умственни-тѣ сили, на чувство-то и на движение-то въ иѣкои части. Чонѣкоги то бива внезапно; понѣкоги то има като прѣдварителни знакове: залѣсь притемнѣвание на очи-тѣ, тѣгостъ на главата, и пр.

Лѣчение.— Първо-то иѣщо що трѣба да се извѣрше по скоро на единъ подобенъ болѣнъ, то е да се раслаби и сѫблѣче, и да се постави въ едно лѣгло щото кръвообращение-то да става свободно. Послѣ да му се удари единъ глистиръ (фокна) отъ солена вода, и да му се поставятъ парцали съ студена вода по чело-то, по гжрди-тѣ и по корема-тъ — и синаписми (хардалъ) по крака-та.

Подиръ това ако пулса-тъ е твѣрдъ, силенъ и бѣрзъ, дай **акон.** Тоже дай **акон.**, ако случка-та е подиръ едно уплашвание, едно разгнѣвяване. — Ако болниа-тъ е пхленъ съ лице червено, дай **белл.** — На пианци-тѣ и стари-тѣ хора съ пулсъ медленъ и лице червено: **опи.** — Съ пулсъ слабъ и бржъ и лице синкаво и блѣдо: **лаш.**

Лѣкарството що подобава ще се дава отъ едно долньо нумеро (3—6) прѣзъ $\frac{1}{2}$ или единъ часъ, до дѣто болниа-тъ дойде въ себя си. — Когато запослѣдва парализа, най сгодни-тѣ лѣкове сѫ: **арн.**, и **кокк.** отъ нумеро по горнъо (12—30) и съ даване въ растояние по рѣдко. — Кръвопускане-то е единъ способъ не сгоденъ; то повѣчче-то ускорява смъртъта.